27/03/2020

Κορωνοϊός – επιδημία ή ευκαιρία;

/ Γνώμες

Φόβος, πανικός, αβεβαιότητα, κορύφωση άγχους επικρατεί στην ανθρωπότητα, και η αιτία... ένας μικρός σε μέγεθος ιός.
Ήρθε κάτι το “μικροσκοπικό” να κυριεύσει το “μεγάλο”, να το υποτάξει ολοκληρωτικά!

Ξαφνικά τρόμος κυριεύει μικρούς και μεγάλους, ισχυρούς και αδύναμους. Το ονομάζουμε όλοι απειλή, αόρατο εχθρό, για να δικαιολογήσουμε την αδυναμία μας.

Ξεχάσαμε αμέσως τον εγωισμό μας που μας έπειθε συνεχώς ότι είμαστε ικανοί για όλα, δυνατώτεροι όλων...
Εμπρός στον μικροσκοπικό ιό όλοι ίσοι και αδύναμοι.

Τελικά τι είναι αυτός ο ιός;
Είτε τεχνητός είτε φυσικός, δημιουργεί την ίδια κατάσταση.

Είναι επιδημία ή κάποιο μήνυμα από τον ουρανό;

Η ιστορία του πύργου της Βαβέλ ξετυλίγεται σήμερα πάλι εμπρός στα μάτια μας.
Ο άνθρωπος θεοποιεί τον εαυτό του και αντικαθιστά τον Θεό. Είτε με πειράματα

που του ξεφεύγουν από τα εργαστήρια, είτε με την κακή συνήθεια που αρρωσταίνει την φύση του, τελικά δημιουργεί τις τέλειες συνθήκες της αυτοκαταστροφής του.

Μέσα σ' αυτό το χάος τελικά που επικρατεί, άλλοι ζουν τον τρόμο τους, άλλοι τον πανικό, άλλοι εκμεταλλεύονται την κατάσταση και συγχύζουν περισσότερο τον κόσμο με τα περίφημα fake news, άλλοι ξεσηκώνουν επανάσταση χωρίς να είναι έτοιμοι γι' αυτήν, άλλοι κάνουν υπομονή και υπακοή, άλλοι εναντιώνονται στην όλη κατάσταση, χωρίς αποτέλεσμα όμως.

Σύγχυση προκαλείται τελικά στην ανθρωπότητα από έναν μόνο ιό και αποκαλύπτει την αδυναμία του ανθρώπου, όχι να αντιμετωπίσει τον ιό, αλλά πρώτα τον εαυτό του.

Μέσα στο γενικό κακό και την ταραχή δεν επιτρέπεται να "βγαίνουν μαχαίρια" και να πληγώνει ο ένας τον άλλο, θεωρώντας την άποψή του σωστότερη, προσπαθώντας να την επιβάλλει.
Η ιστορία μας έχει διδάξει ότι τις κρίσεις μόνο ενωμένοι μπορούμε να τις ξεπεράσουμε.
Η αντιμετώπιση της δυσκολίας που προκύπτει χρειάζεται διαχείρηση και υπομονή.

Η επιδημία του κορωνοϊού είναι τελικά μια κατάσταση γεμάτη ευκαιρίες για όλους.

Μας δίνεται η ευκαιρία να εξασκήσουμε την υπομονή και την καρτερία στον πειρασμό.

Μας δίνεται η ευκαιρία να δείξουμε εμπιστοσύνη στην Εκκλησία μας μέσω της υπακοής μας στις αποφάσεις της.

Μας δίνεται η ευκαιρία να ζήσουμε περισσότερες ώρες στο σπίτι μας.

Μας δίνεται η ευκαιρία να καθίσουμε με τον/την σύζυγο περισσότερο χρόνο. Οι επαγγελματικές υποχρεώσεις κάλυπταν όλο τον χρόνο με αποτέλεσμα η συζυγία να περνά κρίση. Τα ζευγάρια να απομακρύνονται μεταξύ τους με αποτέλεσμα την αποξένωση. Η αποξένωση έφερνε την έλλειψη ανοχής μεταξύ των δύο. Η αγάπη που ένωσε το ζευγάρι πάγωσε και σε κάθε δυσκολία η πρώτη σκέψη ήταν: "χωρίζουμε" και ποτέ: "θα προσπαθήσουμε.

Μας δίνεται η ευκαιρία να καθίσουμε με τα παιδιά μας, κάτι το αδύνατο πριν λόγω των υποχρεώσεων.

Μας δίνεται η ευκαιρία να αφιερώσουμε αρκετό χρόνο στον εαυτό μας, τον οποίο δυστυχώς τον έχουμε παραμελημένο.

Μας δίνεται η ευκαιρία για περισσότερη προσευχή και επικοινωνία με τον Θεό μας. Τον ξεχνούσαμε μέσα στην πολύβουη καθημερινότητά μας.

Μας δίνεται τέλος η ευκαιρία να γίνουμε και να λειτουργήσουμε πάλι σαν άνθρωποι, χρησιμοποιώντας τον νου και την καρδιά. Να σταματήσουμε να λειτουργούμε μηχανικά, χωρις νόημα, χωρίς ελπίδα, χωρίς μέλλον.

Είναι τελικά ο ιός μια επιδημία που μπορεί να μας πλήξει όλους, θανάσιμα ή όχι, αλλά με την σωστή διαχείριση μπορούμε να την μετατρέψουμε σε μια “επιδημία ευκαιριών” για την ζωή μας.

Θα περάσει και αυτός ο πειρασμός, όπως έχουν περάσει στον χρόνο τόσοι άλλοι.
Θα κάνουμε υπομονή και θα καταφέρουμε να ξεπεράσουμε την δυσκολία με όσο κόπο χρειαστεί.
Ας μην αφήσουμε όμως αυτές τις ευκαιρίες που μας δίνονται να μας προσπεράσουν ανεκμετάλλευτες.

Είναι ευκαιρίες ζωής που μας δίνονται για να κάνουμε μια ριζική επανεκκίνηση στον εαυτό μας.

Μια επανεκκίνηση σε μια ζωή που μας ανήκει και το ξεχνάμε. Μια ζωή γεμάτη με ιδέες και αξίες που δυστυχώς τις αφήσαμε πίσω γιατί βάλαμε άλλες προτεραιότητες.

Ο άνθρωπος αγωνίζεται και θυσιάζεται για τις αξίες στην ζωή του.
Δεν είναι άραγε ωραίο να αγωνιστεί κανείς για τον/την σύζυγό του, τον άνθρωπο που αγάπησε και ένωσε την ζωή του;
Δεν είναι ωραίο να αγωνίζεται για τα παιδιά του, για τους συγγενείς και τους φίλους;
Δεν είναι ωραίο να αγωνίζεται κανείς για τον συνάνθρωπό του, την πατρίδα του, τα πιστεύω του;
Δεν είναι ωραίο να αγωνίζεται κανείς για τον ίδιο του τον εαυτό, τον εσωτερικό του κόσμο, να μπορεί να αντέχει και να διαχειρίζεται καταστάσεις, να μπορεί να δίνει το χέρι του σε βοήθεια.

Βλέπουμε λοιπόν ότι μέσα από έναν μικρό και επικίνδυνο ιό που μας απειλεί, μπορούμε τελικά να βγούμε κερδισμένοι. Να κατακτήσουμε κάτι μεγάλο το οποίο είχαμε χαμένο.

Η επιδημία του κορωνοϊού θα περάσει. Σίγουρα θα αφήσει πληγές πίσω του. Θα μας δώσει όμως πολλές ευκαιρίες να αναθεωρήσουμε πολλά πράγματα στην ζωή μας, και μέσα από τον πόνο και την δυσκολία να ανανεώσουμε με την συμπεριφορά μας όλη την ανθρώπινη ύπαρξη.

+αρχ. Βαρθολομαίος
Καθηγούμενος της Ι. Μονής του Εσφιγμένου